

РЕШЕНИЕ

№ 211

гр. Благоевград, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20231210100906 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по настоящото дело е образувано въз основа на искова молба „Й. Б.“ ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД), ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С., район М., ж.к. М. , Бизнес парк С., сграда , представлявано от: М. С. и Д. К. К. чрез адв. Г. И. З. - САК, със служебен адрес: гр. С. , бул. Б. № , ет. , офис против Л. В. К., с ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ж.к. „Е.“, бл. , вх. , ет., ап., като е предявен положителен установителен иск - за установяване дължимост на вземане по оспорена заповед за изпълнение - пр.основание чл.422 в. с чл.415 вр. с чл.410 от ГПК.

С исковата молба се иска от съда ДА ПРИЗНАЕ ЗА УСТАНОВЕНО, по отношение на ответника Л. В. К., е ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ж.к. „Е.“, бл. , вх. , ет., ап., че дължи на „Й. Б.“ ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД), ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С., район М., ж.к. М. , Бизнес парк София, сграда 6, представлявано от: М. С. и Д. К. К., сумата в размер общо на 499,61 лв. (четиристотин деветдесет и девет лева и шестдесет и една стотинки), от които: 390,2 лв. задължение за предходен период формирано както следва:

- 179,44 лв., дължими за период 20.09.2020-19.10.2020 г., от които: по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359894428279 от 7.04.2020 г. сума в размер на 134,48 лв., представляващи непогасено задължение за абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359897401718 от 29.10.2020 г. сума в размер на 44,96 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги;

-82,28 лв., дължими за период 20.10.2020-19.11.2020 г., от които: по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359894428279 от 7.04.2020 г. сума в размер на 16,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359897401718 от 29.10.2020 г. сума в размер на 65,29 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги;

-47,98 лв. дължими за период 20.11.2020-19.12.2020 г., от които: по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359894428279 от 7.04.2020 г. сума в размер на 16,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер

359897401718 от 29.10.2020 г. сума в размер на 30,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги;

- 80,50 лв., дължими за период 20.12.2020-19.01.2021 г., представляващи договорна неустойка за предсрочно прекратяване на услуги по допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359897401718 от 29.10.2020 г. в първоначален размер част от три стандартни месечни такси;

-109,41 лв., неустойки за предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359894428279 от 7.04.2020 г., от които 42,48 лв., представляваща три месечни такси и сума в размер на 66,93 лв. за HUAWEI Telenor 4G MiFi, представляваща част от разликата между цената на устройството без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг.

Претендират се и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда до изплащане на вземането, както и сторените в заповедното и исковото производство разноски.

Твърди се в исковата молба, че Й. Б. ЕАД е подало пред Районен съд гр. Благоевград заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК, въз основа на заявлението е образувано ч.гр.д № 20221210102605/2022 г. по описа на II ГО, 6-ти гр. състав на РС гр. Благоевград, по което е издадена заповед за изпълнение в полза на ищеца срещу Л. В. К.. Твърди се, че издадената заповед за изпълнение е връчена при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради това съдът е указал на ищеца, че следва да предяви иск относно вземането си, поради което се счита, че за Йеттел България ЕАД е налице правен интерес да сезира съда с положителен установителен иск по реда на чл. 422 вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК за вземането си в размер на 499,61 лева от Л. В. К..

Твърди се, че Л. В. К. е сключил с Й. Б. ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД) договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359894428279 от 7.4.2020 г., като със сключения договор закупува устройство HUAWEI Telenor 4G MiFi на преференциална цена.

Твърди се, че Л. В. К. е сключил с Й. Б. ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД) допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359897401718 от 29.10.2020 г.

Твърди се, че длъжникът не е изпълнил задълженията си по договорите, в следствие на което те са прекратени едностранно от Й. Б. ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД) на 15.2.2021 г. (за договора за лизинг —чл. 11, ал. 1 от общите условия на договор за лизинг; за договора за мобилни услуги: т. 196 от Общите условия) (приложение към заявлението), а договор с предпочетен номер 359897401718 е прекратен на 11.1.2021 г. и прехвърлен към Мобилната мрежа на друг доставчик на мобилни услуги.

Сочи се, че към 20.02.2021 година длъжникът е имал задължения за преходни периоди в размер на 390,2 лв., поради което като последица от посоченото неизпълнение са начислени договорени неустойки за предсрочно прекратяване на услуги в общ размер на 109,41 лв., по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359894428279 от 7.4.2020 г., от които 42,48 лв., представляваща три месечни такси и сума в размер на 66,93 лв. за HUAWEI Telenor 4G MiFi, представляваща част от разликата между цената на устройството без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг.

Излага се, че процесите клаузи, в които е заложено правото на кредитора на неустойка, са обективирани в т. 11 от договора за мобилни услуги и в параграфи III и IV от допълнителните споразумения, сключен с длъжника, която предвижда, че при предсрочно прекратяване на договора по вина на потребителя, последният дължи за всяка СИМ карта неустойка в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекратяването до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти. В допълнение се излага, че потребителят дължи и възстановяване на част от ползваната стойност на отстъпките от абонаментните планове, съответстваща на оставащия срок на договора и в случаите, в които е предоставено устройство за ползване на услуги, потребителят дължи и

такава част от разликата между стандартната цена на устройството в брой, без абонамент, съгласно ценова листа, действаща към момента на сключване на договора, и заплатената от него при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова вноска/, каквато съответства на оставащия срок на договора.

Сочи се, че претендираните от ищцовото дружество суми за неустойка са формирани чрез кумулиране на две самостоятелни неустойки, които обезпечават две различни престации на кредитора - по договор за мобилни услуги, представляваща три месечни такси и по договор за мобилна услуга, чрез който е закупено устройство на преференциална цена или е предоставено устройство за ползване за време на договор за лизинг, без да е върнато устройството при прекратяване на договора и представляващи разлика между цената на устройствата без абонамент и преференциалната цена по сключения договор за лизинг/договор за закупуване на устройство при сключване на абонаментен план. Счита се, че така формулирани двете неустойки не противоречат на добрите нрави и не излизат извън обезщетителната си функция, поради което са действителни, породили са действие и обвързват страните.

Твърди се, че задълженията за предходен период в общ размер на 390,2 лв. са обединени във Фактура № 7311207989/20.10.2020 г., Фактура № 7312469369/20.11.2020 г., Фактура № 7313775133/20.12.2020 г. и Фактура № 7315215444/20.1.2021 г., като във всяка фактура било посочено подробно как е формирано вземането. Към настоящия момент се твърди, че длъжникът има задължение за предходен период в размер на 390,2 лв., формирано както следва:

- 179,44 лв., дължими за период 20/09/2020-19/10/2020 г., от които: по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359894428279 от 7.4.2020 г. сума в размер на 134,48 лв., представляващи непогасено задължение за абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359897401718 от 29.10.2020 г. сума в размер на 44,96 лв.. представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги;

-82,28 лв., дължими за период 20/10/2020-19/11/2020 г., от които: по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359894428279 от 7.4.2020 г. сума в размер на 16,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359897401718 от 29.10.2020 г. сума в размер на 65,29 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги;

-47,98 лв. дължими за период 20/11/2020-19/12/2020 г., от които: по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359894428279 от 7.4.2020 г. сума в размер на 16,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359897401718 от 29.10.2020 г. сума в размер на 30,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги;

- 80,5 лв., дължими за период 20/12/2020-19/01/2021 г., представляващи договорна неустойка за предсрочно прекратяване на услуги по допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер 359897401718 от 29.10.2020 г. в първоначален размер част от три стандартни месечни такси;

Твърди се, че при сключването на договор с И. Б. ЕАД, всяко лице получава един или повече клиентски номера, под които И. Б. ЕАД обединява всички сключени и действащи към момента договори на конкретното лице и издава една обща фактура за задълженията по тях. Соци се, че под един клиентски номер може да има един или повече мобилни номера, но всички те получават услугите си по договор, сключен с конкретното лице, носител на дадения клиентски номер. Пояснява се, че във всяка издадена от И. Б. ЕАД фактура има подробно описване на вида услуги, на база на които се формира задължението, индивидуализирано по вид и размер. В случай, че към момента на издаване на фактурата клиентът има непогасени задължения от предходен период, се посочва, че тази сума се

включва в стойността на новоиздадената фактура като „задължения от предходен период“. При констатиране на неизпълнение на задълженията по един или няколко договора, сключени от дадено лице под един клиентски номер, се сочи, че услугите по всички договори под този клиентски номер се деактивират, а непогасените и дължими към момента задължения се обединяват в една фактура като дължими за предходни периоди, като във фактурата се начисляват и съответните неустойки.

Твърди се, че в системата на Т. Б. ЕАД длъжникът Л. В. К. е с клиентски номер 006507126, като всички непогасени и изискуеми задължения на Л. В. К. в размер на 499,61 лева са обединени във Фактура № 7316511010/20.2.2021 г. за клиентски номер 006507126, със срок на плащане 15 дни от дата на издаването ѝ, като към настоящия момент посочената сума не е заплатена от длъжника.

С разпореждане № 1216/19.06.2023г. съдията докладчик след като е извършил служебна проверка на редовността на постъпилата искова молба и допустимостта на предявените с нея искове в съответствие с изискванията на чл.129, ал.1 и чл.130 от ГПК е постановил препис от исковата молба, ведно с приложенията към нея да се изпрати на ответника, като му се укаже, че в едномесечен срок от получаването на исковата молба следва да подаде писмен отговор.

Препис от исковата молба и доказателствата към нея е изпратен на ответника на установения по делото адрес по адресна справка от НБД Население. Съобщението за връчване на исковата молба до постоянния адрес е върнато в цялост с отбелязване, че по данни на съседите сем. К. лицето от много години не живее на посочения адрес, апартаментът е продаден. Изискана е справка за адресната регистрация на ответника от НБД Население, като видно от представената такава е, че постоянен и настоящ адрес на ответника са тези, на които е изпратено съобщение. Изискана е справка от ТД на НАП за наличието на действащ трудов договор, видно от постъпилата такава лицето няма регистриран действащ трудов договор.

С разпореждане съдът е разпоредил съобщението да бъде връчено по реда на чл.47, ал. 1 ГПК - чрез залепване на уведомление, на постоянния и настоящ адрес на ответника. На 24.07.2023г. връчителят е залепил на настоящия и постоянен адрес по адресната справка на ответника уведомление по реда на чл. 47, ал.1 ГПК. Съдебните книжа са били на разположение в канцеларията на БРС, като в законоустановения двуседмичен срок, считано от залепването ответникът или упълномощено от него лице не се е явил, за да ги получи.

С оглед на това съдът с Определение № 1249/09.08.2023г. Районен съд Благоевград на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във връзка с чл.47, ал.6 от ГПК е предоставил правна помощ под формата на процесуално представителство по гр. дело № 906/2023г. на ответника Л. В. К., с ЕГН *****, с адрес гр. Б., ж.к. „Е.“ № , вх. , ет. , ап. , като е изискал от АК Благоевград определяне на адвокат, който да бъде назначен за особен представител на последния.

С писмо изх.№ 502/26.09.2023г. на Адвокатски съвет- гр.Благоевград съдът е уведомен, че за осъществяване на правна помощ на ответника е определен адв. А. З. К., към АК Благоевград, вписан под № 6275 в Националния регистър за правна помощ.

С Определение № 1485/27.09.2023г. съдът е назначил адв. А. З. К., към АК Благоевград, вписана под № 6275 в Националния регистър за правна помощ, за особен представител на ответника Л. В. К., с ЕГН *****, с адрес гр. Б., ж.к. „Е.“ № , вх. , ет. , ап. , по гр.дело № 906/2022г. по описа на РС Благоевград до приключване на делото пред всички съдебни инстанции.

Изпратеното съобщение до особения представител на ответника е връчено на 31.10.2023г.

В законоустановеният срок от назначения на ответника особен представител е постъпил писмен отговор. Поддържа се, че предявените искове са неоснователни, поради което ги оспорва по основание и размер и се иска отхвърлянето им.

Оспорват се изцяло твърденията, на които се основава исковата претенция, вкл. твърдяното наличие на неизплатени суми по договори за предоставени мобилни услуги и

такива за лизинг, сключени от ответника, както и останалите твърдени по иска обстоятелства.

Оспорва се ползването на мобилни услуги, респективно дължимост на суми в тази връзка.

Оспорва се, че ответникът дължи и описаните в петитума на исковата молба суми, като се твърди, че е налице разминаване в претендираните суми по исковата молба и отразените такива в споменатите фактури, поради което се сочи, че исковата претенция не се доказва от посочените с исковата молба писмени доказателства, а процесните фактури сами по себе си не са основание за плащане на посочените в тях суми.

Оспорва се вземането по фактури, както и верността на съдържанието им.

Оспорват се всички подписи, положени от ответника под договора за мобилни услуги с предпочетен номер 359894428279 от 07.04.2020 г. с който договор е закупено и мобилно устройство HUAWEI Telenor 4G MiFi, както и на допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер 359897401718 от 29.10.2020 г.

Прави се възражение за нищожност на клаузите за неустойка, включени в чл. 11 на Договор за мобилни услуги с предпочетен номер 359894428279 от 07.04.2020 г. респективно и на допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер 359897401718 от 29.10.2020 г. Прави се възражение за нищожност и на клаузата за неустойка в т. 196 от Общите условия на „Й. Б.“ ЕАД /с предходно наименование Т. Б. ЕАД/, която се твърди, че посочените клаузи за неустойка са в противоречие с добрите нрави, поради което са изцяло неоснователни, поради нищожност на неустоечната клауза.

Твърди се, че клаузата за неустойка по чл.11 от Договора и т. 19 9 от Общите условия са неравноправни по смисъла на Закона за защита на потребителите.

Освен горното се твърди, че не е ясно и как е изчислена неустойката за двата ползвани номера, която се претендира, не е конкретизиран период за който е изчислена.

С Определение № 1949/04.12.2023г. по делото е насрочено открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно решаване на спора.

В съдебно заседание, ищcovото дружество редовно призовано, не се явява законен или упълномощен представител, като е представено писмено становище от ищcovото дружество, в което е изразено становище, че се поддържа изцяло изложеното в исковата молба. Претендират се сторените разноски.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован чрез назначения му особен представител, не се явява, представлява се от назначения му особен представител - адвокат К., който оспорва изцяло предявения иск и се иска отхвърлянето му.

По делото е приложено е ч.гр.д. № 2605/2022г. по описа на Районен съд - гр. Благоевград.

След съвкупен анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното ч.гр. д № 2605/2022 година по описа на Районен съд Благоевград същото е образувано по депозирано Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от „Й. Б.“ ЕАД, с искане за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу длъжника Л. В. К., като въз основа на подаденото Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 и следващите от ГПК, съдът е издал Заповед № 1377/16.11.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по силата на която е разпоредено длъжникът Л. В. К., с ЕГН *****, с настоящ адрес гр. Б., жк Е., бл. , вх. , ет. , ап. , да заплати на кредитора „Й. Б.“ ЕАД /предходно наименование Т. Б. ЕАД/, с ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С., район М., ж.к. „М.“ , Б. Парк С., сграда , със законен представител – М. С. и Д. К. К. – Изпълнителни директори, чрез адв. Г. З., следните суми: сумата в размер общо на 499,61 лева (четирисотин деветдесет и девет лева и шестдесет и една стотинки), от които: сумата в размер на 390,20 лв. - задължение за предходен период формирано както следва: сумата в

размер на 179,44 лв., дължими за период 20.09.2020 година до 19.10.2020 г., от които: по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 7.4.2020 г. сума в размер на 134,48 лв., представляващи непогасено задължение за абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; по допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. сума в размер на 44,96 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; сумата в размер на 82,28 лв., дължими за период 20/10/2020-19/11/2020 г., от които по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 7.4.2020 г. сума в размер на 16,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. сума в размер на 65,29 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; сумата в размер на 47,98 лв. дължими за период 20/11/2020-19/12/2020 г., от които: по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 7.4.2020 г. сума в размер на 16,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; по допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. сума в размер на 30,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; сумата в размер на 80,50 лв., дължими за период 20/12/2020- 19/01/2021 г., представляващи договорна неустойка за предсрочно прекратяване на услуги по допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. в първоначален размер част от три стандартни месечни такси; сумата в размер на 109,41 лв., представляваща неустойки за предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 7.4.2020 г., от които 42,48 лв., представляваща три месечни такси и сума в размер на 66,93 лв. за HUAWEI Telenor 4G MiFi, представляваща част от разликата между цената на устройството без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг, ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК в съда- 15.11.2022 г. до окончателното изплащане; сумата в размер на 25 лева (двадесет и пет лева) - представляваща дължима и заплатена държавна такса по заповедното производство; сумата в размер на 50 лв. (петдесет лева), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, като с разпореждане от 10.03.2023г. съдът е указал на заявителя да предяви иск в едномесечен срок от получаване на съобщението, като е видно, че в законоустановения едномесечен срок за предявяване на установителен иск, от връчване на съобщението по чл. 415 от ГПК, ищецът е депозирал настоящата искова молба. Ето защо и въз основа на изложеното съдът намира, че предявеният иск по чл.422 от ГПК е допустим и за ищеца е налице правен интерес от търсената защита.

От представения и приет по делото в оригинал Договор за мобилни услуги № 603015261 от 18.03.2020г. се установява, че е сключен договор за мобилни услуги между ищцовото дружество и ответникът Л. В. К. за мобилен номер , по силата на който ищецът следва да предоставя мобилни услуги на ответника абонат с титуляр по предпочетен мобилен номер за мобилен номер с месечен абонамент за първоначалния срок на договора 22,99 лв. на месец, месечен абонамент 31,99 лв. на месец след изтичане на първоначалния срок на договора, с дата на издаване на фактура на 20-то число, с уговорен срок на действие 24 месеца, а ответникът да ги заплаща. Договора е сключен за срок от 24 месеца и съобразно посоченото в него влиза в сила на 18.03.2020г. Договорът съдържа подпис на ответника на последните страници, като е посочено името на потребителя и след това се съдържа и подпис на потребителя. Видно от съдържанието на договора потребителя е запознат с общите условия, получил е екземпляр от тях и е съгласен да ги спазва, което е удостоверено и с представената и приета декларация-съгласие. Същите са представени и приети по делото. Приложена и приета по делото е и ценова листа за абонаментни планове. Видно от декларация - съгласие от 18.03.2020г. ответника е декларира, че е получил подписан от представител на оператора екземпляр от общите условия на Теленор България ЕАД за взаимоотношенията на потребителите на мобилни услуги, като е съгласен с тях и се е задължил да ги спазва. Декларира, че операторът е предоставил и същата е получил

информацията по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

От представеното и прието по делото в оригинал Допълнително споразумение към договор за мобилни/фиксиран услуги, с мобилен/фиксиран номер, е видно, че абонатът е сключил допълнително споразумение на 29.10.2020 година, по силата на което е променил абонаментния си план, както следва: месечен абонамент за първоначалния срок на договора – 30,99 лева; месечен абонамент след първоначалния срок на договора, когато е приложимо – 34,99 лева; неограничени национални минути и роуминг в зоната на ЕС; мобилен интернет – МВ на максимална достижима скорост в БГ и зоната на ЕС – 8000 МВ на месец и минути към Зона ЕС – 100 минути. Допълнителното споразумение е сключено със срок на договора от 24 месеца, с влизане в сила от 29.10.2020 година и изтича на 29.10.2022 година. Посочено е в същото, че с това допълнително споразумение се отменя подадените от потребителя преди датата на подписването му и изпълнени заявления за смяна на абонатен план. Видно от съдържанието на договора потребителя е запознат с общите условия, получил е екземпляр от тях и е съгласен да ги спазва, което е удостоверено и с представената и приета декларация-съгласие. Същите са представени и приети по делото. Приложена и приета по делото е и ценова листа за абонаментни планове. Видно от декларация - съгласие от 29.10.2020г. ответника е декларира, че е получил подписан от представител на оператора екземпляр от общите условия на Теленор България ЕАД за взаимоотношенията на потребителите на мобилни услуги, като е съгласен с тях и се е задължил да ги спазва. Декларира е още, че операторът е предоставил и същата е получил информацията по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

От представения и приет в оригинал на Договор за мобилни услуги № 623062495 от 07.04.2020 г. се установява, че е сключен договор за мобилни услуги между ищцовото дружество и ответникът Л. В. К. за мобилен номер, по силата на който ищецът следва да предоставя мобилни услуги на ответника абонат с титуляр по предпочетения мобилен номер за мобилен номер абонамент план – Интернет+ 16,99 с месечен абонамент -16,99 лева, с дата на издаване на фактура на 20-то число, с уговорен срок на действие 24 месеца, а ответникът да ги заплаща. Договора е сключен за срок от 24 месеца и съобразно посоченото в него влиза в сила на 07.04.2020 г. Договорът съдържа подпис на ответника на последните страници, като е посочено името на потребителя и след това се съдържа и подпис на потребителя. Видно от съдържанието на договора потребителя е запознат с общите условия, получил е екземпляр от тях и е съгласен да ги спазва, което е удостоверено и с представената и приета декларация-съгласие. Същите са представени и приети по делото. Приложена и приета по делото е и ценова листа за абонаментни планове. Видно от декларация - съгласие от 07.04.2020г. ответника е декларира, че е получил подписан от представител на оператора екземпляр от общите условия на Т. Б. ЕАД за взаимоотношенията на потребителите на мобилни услуги, като е съгласен с тях и се е задължил да ги спазва. Декларира е още, че операторът е предоставил и същата е получил информацията по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

Към доказателствения материал по делото са приобщени и приложените към ч.гр.д № 2605/2022 година по описа на Районен съд Благоевград фактура, както следва:

-Фактура № 7311207989/20.10.2020 г., издадена за отчетния период 20.09.2020 година до 19.10.2020 година, срок за плащане – 04.11.2020 г., с отразени в същата: разговори, данни, съобщения и други таксувани услуги 141,71 лв.; месечни и еднократни такси 40,82 лв.; други начисления и компенсации -25,50 лв.; отстъпки -7,50 лв.; данъчна основа 149,53 лв.; ДДС – 29,91лв.; сума с ДДС 179,44 лв.; задължения от предходен период с ДДС – 42,97 лева, внесени плащания -42,97 лева. Видно от детайлизираната справка в същата са отразени начислените суми по всеки от ползваните мобилни номера за отчетния период абонаментни такси: за мобилен/фиксиран номер - : Обща сума за мобилен номер без ДДС – 137,56 лв.; абонаментен план Интернет+ 16,99 – 14,16 лева; кратки текстови съобщения – 0,11 лева, роуминг: таксуване – 123,29 лева, или общо 137,56 лева без ДДС. За мобилен-фиксиран номер: - Обща сума за мобилен номер без ДДС 37,47 лв.; Абонаментен план Тотал+ 19,16 лева; общо потребление и таксуване на услуги и направление в размер на 18,31 лева, от

които допълнителни услуги – 9,99 лева; други услуги с добавена стойност – 6,67 лева; кратки текстови съобщения – 1,65 лева, или общо 37,47 лева без ДДС.

-Фактура № 7312469369/20.11.2020 г., издадена за отчетния период 20.10.2020 година до 19.11.2020 година, срок за плащане – 04.12.2020 г., с отразени в същата: разговори, данни, съобщения и други таксувани услуги 29,19 лв.; месечни и еднократни такси 45,09 лв.; отстъпки -5,71 лв.; данъчна основа 68,57 лв.; ДДС – 13,71лв.; сума с ДДС 82,28 лв.; задължения от предходен период с ДДС 179,44 лева, обща сума за плащане – 261,72 лева. Видно от детайлизираната справка в същата са отразени начислените суми по всеки от ползваните мобилни номера за отчетния период абонаментни такси: за мобилен/фиксиран номер - : Обща сума за мобилен номер без ДДС – 14,16 лв.; За мобилен-фиксиран номер: - Обща сума за мобилен номер без ДДС 54,41 лв.; месечна такса за абонаментен план – 25,22 лева; общо потребление и таксуване на услуги и направление в размер на 29,19 лева, от които допълнителни услуги – 6,66 лева; други услуги – 0,66 лева; други услуги с добавена стойност – 15,03 лева; кратки текстови съобщения – 6,60 лева, или общо 29,19 лева без ДДС, общо за посочения мобилен номер – 54,41 лева.

-Фактура № 7313775133/20.12.2020 г., издадена за отчетния период 20.11.2020 година до 19.12.2020 година, срок за плащане – 04.01.2021 г., с отразени в същата: месечни и еднократни такси 43,32 лева; отстъпки -3,34 лв.; данъчна основа 39,98 лв.; ДДС – 8,00 лв.; сума с ДДС 47,98 лв.; задължения от предходен период с ДДС 261,72 лева, обща сума за плащане – 309,70 лева. Видно от детайлизираната справка в същата са отразени начислените суми по всеки от ползваните мобилни номера за отчетния период абонаментни такси: за мобилен/фиксиран номер - : Обща сума за мобилен номер без ДДС – 14,16 лв.- За абонаментен план Интернет+ 19,99 – 14,16 лева; За мобилен-фиксиран номер: 0897401718 - Обща сума за мобилен номер без ДДС 25,82 лв.; месечна такса за абонаментен план Тотал+ – 25,82 лева; общо за посочения мобилен номер – 25,82 лева.

-Фактура № 7315215444/20.01.2021 г., издадена за отчетния период 20.12.2020 година до 19.01.2021 година, срок за плащане – 04.02.2021 г., с отразени в същата: месечни и еднократни такси -12,58 лева; отстъпки 0,97 лв.; данъчна основа -11,61 лв; ДДС -2,32 лв.; сума с ДДС -13,93 лв.; неустойки предсрочно прекратяване на договори за услуги 94,43 лева; задължения от предходен период с ДДС 309,70 лева, обща сума за плащане – 390,20 лева. Видно от детайлизираната справка в същата са отразени начислените суми по всеки от ползваните мобилни номера за отчетния период абонаментни такси: за мобилен/фиксиран номер - 0894428279: Обща сума за мобилен номер без ДДС -4,11лв.- За абонаментен план Интернет+ 19,99 -4,11 лева; За мобилен-фиксиран номер: - Обща сума за мобилен номер без ДДС -7,50 лв.; месечна такса за абонаментен план Тотал+ -7,50 лева; общо за посочения мобилен номер -7,50 лева.

-Фактура № 7316511010/20.02.2021 г., издадена за отчетния период година до 20.01.2021-19.02.2021година, срок за плащане – 07.03.2021г., с отразени в същата: неустойки предсрочно прекратяване на договори за мобилни услуги – 109,41 лева; задължения от предходен период с ДДС 390,20 лева; Баланс от предходен период с ДДС 390,20 лева или обща сума за плащане с ДДС 499,61 лева.

Към доказателствения материал са приобщени Общи условия на Т. Б. ЕАД, за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги, / в сила от 10.09.2010г. изменени на 21.09.2010г., изменени на 29.02.2012г., изменени на 04.06.2012г. изменени на 17.08.2012г., изменени на 18.10.2012г., изменени на 07.12.2012г., изменени на 08.04.2013г., изменени на 18.06.2013г. изменени на 30.04.2016г., изменени на 30.06.2017г., изменени 20.09.2018г., изменени на 12.04.2021г.

Представена е и спогодба сключена на 11.01.2018 година между КЗП и Т. Б. ЕАД.

Към доказателствения материал по настоящото дело е представена покана за доброволно плащане адресирана до Л. К. с дата 20.01.2021 година, с която същият е уведомен, че общата стойност на задълженията за предоставени услуги по сключени договори възлиза в размер на 390,20 лева, като при неплащане на дължимата сума ищцовото дружество ще бъде

принудено да прекрати сключените договори. Посочено е, че към посочената сума ще бъде добавена и неустойка или като общо задължение е посочено сумата в размер на 499,61 лева, от които предоставени услуги – 390,20 лева и неустойка 109,41 лева.

С оглед откритото производство по реда на чл. 193 ГПК за оспорване истинността, в частност авторството, на подписа на ответника положен в процесните договори, допуснато с протоколно определение от 31.01.2024 година, съдът е допуснал и назначил съдебно-почеркова експертиза.

Вещото лице В. С., след преглед на материалите по делото, използване на сравнителни образци от подписа на ответника; подписи положени по документи в заявление за издаване на БДС, е дало заключение, че подписите, положени за „място за полагане подпис на абоната" и „място за полагане подпис на потребителя" от името на Л. В. К., ЕГН ***** в оригинали на Договор за мобилни услуги, Заявка №623015261, сключен между „Т. Б." ЕАД и Л. В. К., ЕГН ***** от гр. Б., ж.к. „Е.", бл., ет., ап. от 18.03.2020 год. /лист 65 и 67 от делото, фото - 1 до 3/, Приложение-ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от 18.03.2020 год./ лист 69 и 70 от делото, фото - 4 и 5/, Декларация-съгласие от 18.03.2020 год. /лист 71 от делото, фото -6/, Договор за мобилни услуги, Заявка №623062495 от 07.04.2020 год./лист 72 до 74, фото -7 до 9/, Декларация-съгласие от 07.04.2020 год./лист 76 от делото, фото -10/, Приложение-ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от 07.04.2020 год. /лист 77 и 78 от делото, фото - 11 и 12/, Допълнително споразумение към Договор за мобилни/фиксиращи услуги, Заявка № 2043898906 от 29.10.2020 год./лист 79 до 81 от делото, фото - 13 до 15/, Декларация-съгласие от 29.10.2020 год. /лист 82 от делото, фото-16/ и Приложение-ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от 29.10.2020 год. /лист 83 до 85 от делото, фото - 17 и 18/ са изписани от Л. В. К., ЕГН *****.

Съдът кредитира експертното заключение на вещото лице като обосновано, компетентно и пълно.

На базата на така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

По допустимостта:

Предявени са обективно и кумулативно съединени иски с правно основание:

-чл. 422, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. с чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.318 от ТЗ, във връзка чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл. 288 и и сл. от ТЗ- относно вземанията за Неплатени абонаментни такси и използвани услуги;

-чл. 422, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл. 92 ЗЗД за вземанията за Неустойка

От ответника е направено възражение за нищожност по чл. 26 ЗЗД и неправомерност на клаузите за неустойка по чл. 143 ЗЗП.

Предявените положителни установителни иски за установяване на паричното вземане са допустими, тъй като е налице правен интерес от предявяване на иска, което се доказва от приложеното ч.гр.д. № 2605/2022г. по описа на Районен съд - гр. Благоевград, по което срещу ответника е издадена Заповед № 1377/16.11.2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, връчена по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, като заповедния съд е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си, който е предявен в указания срок. Поради това, предявените иски са допустими и следва да се разгледат по същество.

По иска с правно основание чл. 422, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. с чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.318 от ТЗ, във връзка чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл. 288 и и сл. от ТЗ ищецът следва да установи наличие на процесуалните предпоставки на иска по чл.422 от ГПК, наличието на валидни облигационни правоотношения, породени от процесните договори за далекосъобщителни услуги, по силата на които ищецът има качеството на доставчик на мобилни услуги, а ответника - на потребител на мобилни

услуги; реалното предоставяне от ищеца на ответника на мобилни услуги за посочените периоди, настъпване на падежа на задължението на потребителя на мобилни услуги, касаещо заплащане на цената за ползване на мобилните услуги, едностранно прекратяване на договорите от ищеца поради неплащане на дължимите суми от страна на ответника; размера на цената на мобилните услуги.

Ответникът следва да докаже възразенията си, както и, че е извършвал плащане по процесната фактура.

Събраните в хода на производството доказателства са в състояние да обусловят несъмнения извод, че страните са обвързани по силата на валидно сключени договори за предоставени мобилни услуги, а именно: Договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 7.04.2020 г. и Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г.

Съдът намира, че всеки от договорите съдържа подпис и на двете страни.

С оглед извършеното оспорване от страна на назначения особен представител на ответника, че подписите положени върху процесните договори не са изпълнени от ответника, е допусната и назначена съдебно-графическа експертиза, от заключението на която по безспорен начин се установи, че подписите, положени за „полагане подпис на потребителя“ в цитираните по-горе договори, както и върху заявки, приложение-ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти; Декларация-съгласие са изписани от Л. В. К., ЕГН *****, поради което съдът намира за неоснователно възразението на ответника чрез неговия особен представител, че страните не се намират в облигационни отношения. В тази връзка и не е доказано стореното оспорване, за което е открито производство по чл. 193 ГПК и същото е неоснователно.

Предвид изложеното по безспорен начин се установи, че между страните са сключени процесните договори за мобилни услуги и същите са валидни и са породили действие. Видно от представените и приети по делото, подписани от ответника декларации-съгласие същият е декларирал, че операторът е предоставил информацията по чл. 4, ал. 1 от ЗЗП. Съдът не констатира договорите да съдържат неравноправни клаузи относими към предмета.

Вследствие сключване на процесните договори за предоставяне на мобилни услуги, са възникнали облигационни правоотношения между страните, поради което отношенията между тях следва да се уредят с оглед разпоредбата на чл.327 от ТЗ, във връзка с чл.79, ал.1 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл.79, ал.1 от ЗЗД, ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнение заедно с обезщетение за забавата. Уважаването на иска за реално изпълнение предполага кумулативното наличие на три предпоставки:наличие на облигационно правоотношение, по силата на което да възниква задължение за изпълнение, пълно или частично неосъществяване на дължимия резултат от страна на длъжника и реалното изпълнение на облигационното задължение да е възможно.

Следва да се посочи, че процесните договори за мобилни услуги съставляват индивидуален договор при общи условия по смисъла на чл. 228, ал. 1 ЗЕС, като поради обстоятелството, че страни по него са юридическо лице, което предоставя услуги като част от своята търговска дейност в частния сектор, поради което има качеството на "Търговец" по смисъла на § 13, т. 2 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, както и физическо лице, което ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, поради което има качеството на "Потребител" по смисъла на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, то при уреждане на отношенията между страните е приложим и ЗЗП, цел на който е осигуряване на защита на някои от основните права на потребителите, в това число и на правото на защита на икономическите им интереси при неравноправни договорни условия. По силата на валидно възникналото облигационно правоотношение, операторът е предоставил на абоната

телефонни номера, при съответни месечни такси и срокове на действие на договорите, срещу задължението за заплащане на уговорената цена на услугата - абонаментни такси и вноски. Във всеки един от договорите се съдържа описание на тарифните планове и ценовите условия, като са посочени задълженията на абоната и последиците от неизпълнението им. Договорите откъм съдържание отговарят на законовите изисквания за договори, сключени при общи условия, като те включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на услугите, а липсващите елементи могат да бъдат заместени от общите условия, които са неразделна част от тях. В процесните договори са предвидени условията за ползване на предоставяните услуги - срока на действие, ясно и разбираемо е посочен вида на предоставяната услуга - мобилен интернет или услуги, за каквито услуги са издавани и фактурите, посочен е и приложимия абонаментен план, който няма данни да е изменян едностранно от оператора през срока на действие на договорите, а напротив сключвани са подписани и от двете страни допълнителни споразумения, както и конкретен номер по всеки договор, посредством който потребителят се идентифицира сред абонатите на оператора и предадената СИМ карта, осигуряваща достъп на потребителя до мрежата и услугите на мобилния оператор. Следователно абонатът е бил наясно още при сключване на договорите какви услуги ще му бъдат предоставяни и каква цена ще дължи за тях, като е поел задължение да заплаща уговорената месечна абонаментна такса, както и уговорените лизингови вноски за предоставеното му мобилно устройство. Във всеки индивидуално сключен договор е удостоверено, че абонатът е запознат, получил е и е съгласен да спазва общите условия за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги на оператора. Поради това не се споделя становището, че договорните клаузи са неясни относно вида на предоставяните услуги. При така създадената между страните облигационна обвързаност по ненаименовани Договори за услуги при предварително установени от едната страна Общи условия, предпоставка за валидност е приемане на същите от насрещната страна, тъй като установените от търговеца, предлагащ стоки или услуги, Общи условия стават задължителни за другата страна, само ако тя заяви писмено, че ги приема. От приетите по делото Декларации - съгласие се установява, че абонатът изрично е декларирал, че е получил Общите условия на дружеството - ищец. С подписа си, който не е оспорен, абонатът е удостоверил, че ги приема и се задължава да спазва.

В този смисъл не са налице основанията за съществуване на предпоставките за нищожност на договорите, поради противоречието им с нормата на чл. 228 от ЗЕС, като същите са редовни от външна страна и обвързват страните.

Анализа на договорите за мобилни услуги установява, че същите отговарят на формалните изисквания на специалният закон, а именно на чл. 228, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗЕС, като наред с това в тях не се съдържат клаузи, които да попадат в приложното поле на чл. 143 от ЗЗП, което да води до тяхната нищожност, поради неравноправен характер.

Съгласно общите условия, регламентиращи правоотношенията между страните, месечната абонаментна цена по всеки от договорите се предплаща от потребителя ежемесечно в размери съобразно избора от потребителя абонаментен план/програма/пакет /чл. 23,б.б/. Всички услуги се заплащат в зависимост от техния вид и специфика по цени, съгласно действащия ценоразпис на Теленор /чл. 20/.

Разпоредбата на чл.23 предвижда, че месечния абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включва разходите за поддръжка на мрежата, и се предплаща от потребителя ежемесечно, в размери, съобразно избора от потребителя абонаментен план/програма/пакет.

Съдът намира, че предвид наличието на валидни договорни правоотношения между страните през процесния период за доставка на мобилни услуги по всеки един от процесните договори за мобилни услуги, ответникът дължи заплащане на договорените месечни абонаментни такси по договорите, независимо от потреблението на услуги през съответния период, тъй като породилите действие договори, вменяват в задължение на абоната да заплаща ежемесечни такси, съобразно избора от него абонаментен план по договорите. Дължимостта на тези суми не е обвързана от доставката на услуги.

Също така ищецът претендира за процесния период и суми за използвани услуги, които извън месечните абонаментни такси.

За да бъде присъдена и тази част от претендираната сума, ищецът следва да докаже, че абонатът е използвал услугите, описани в издадените фактури. Фактурите и приложенията към тях изхождат от ищеца и установяват изгодни за него факти /възникване на вземания за доставени услуги под формата на разговори, съобщения и др. на посочените стойности/, като същите не са подписани от получателя на доставката - ответника. Фактурите са частни свидетелстващи документи и в това си качество имат формална доказателствена сила, като удостоверяват извършване на изявлението и неговото авторство /чл. 180 от ГПК/, без да доказват верността на вписаните в него други обстоятелства. Изключение от това правило /материална доказателствена сила на частен свидетелстващ документ/ е хипотезата, при която издателят удостоверява неизгодни за себе си факти. Конкретният случай обаче не е такъв. Именно поради това фактурите не се ползват с доказателствена сила относно доставката на услугите по сключените договори между страните и тяхната стойност.

От друга страна, представените по делото заверени преписи на фактури са писмени доказателства по смисъла на ГПК и възпроизвеждат дължимите по сключения договор суми, като не е необходимо тези фактури да са подписани доколкото чрез същите не се установява основанието на вземането. Също така във всяка фактура е посочено името на съставителя, а освен това същата отговаря на всички изисквания на Закона за счетоводството и няма пречка да бъде приета и ценена като доказателствено средство.

Съгласно ОУ, заплащането на услугите се извършва въз основа на месечна фактура, която се издава на името на абоната. При сключването на договора Теленор уведомява всеки абонат за таксувания период, за който ще му бъде издадена фактура. Промяната на този период може да бъде извършвана едностранно от Теленор, след предварително уведомление до абоната. Неполучаването на фактура не освобождава абонатите от задължението им за плащане на дължимите суми /чл.26/. Теленор предоставя на абоната 18 - дневен срок след издаването на фактурата, за плащане на посочената в нея сума /чл.27 ОУ/. Месечните сметки на абоната могат да бъдат оспорени пред Теленор в 6 - месечен срок след датата на издаване на фактурата или по общия ред, предвиден в действащото законодателство. Оспорването не освобождава абоната от задължението за плащане на дължимите суми /чл.31/. Теленор има право да получава в срок всички дължими от абоната суми за ползването на предоставените услуги, чл.49 от ОУ.

Съдът намира, че ищцовото дружество е изпълнило задълженията си като е издало процесните фактури със съответните приложения към тях, които отразяват ползването на мобилни услуги от конкретни номера, предоставени на ответника по подписани от него договори с ищцовото дружество. От приложенията към фактурите се установяват извършените от потребителя изходящи обаждания в и извън мрежата на мобилния оператор, техния брой, продължителността на провежданите телефонни разговори и съответната дължима такса за тях. Посочени са уговорените между страните отстъпки по тарифен план, като е извършено необходимото приспадане от общия размер на начислените суми.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че цитираните фактури и приложенията към същите, установяват доставката на изброените в тях по видове услуги. Ищцовото дружество е остойностило предоставените услуги и определените от него като дължими суми е следвало да бъдат заплатени от ответника най - късно до 18 дни от издаването на всяка от месечните фактури, и то независимо от това дали същите са получени, съгласно уговореното между страните.

Ответникът, чиято е доказателствената тежест не ангажира доказателства за изпълнение на задълженията си за заплащане на претендираните по делото абонаментни месечни такси, и потребени услуги. От представените по делото писмени доказателства - договори, фактури и приложения към тях се установява несъмнено, че ищцовото дружество е изпълнило договорните си задължения да предостави определените услуги. Ответната страна не представя доказателства за изпълнение на задължението си за заплащане по стойност и за съответните периоди на дължимите суми така, както са посочени в издадените фактури,

поради което съдът намира, че е налице виновно неизпълнение на договорно задължение от страна на ответника.

Ответникът е подписал гореописаните договори с ищеца за срок от 24 месеца, като по делото липсват каквито и да било данни ответникът да е възразявал преди настоящото производство срещу неточно изпълнение на задълженията на ищеца по процесните договори, да е заявил правата си по чл. 79, ал. 1 ЗЗД или по чл. 87, ал. 1 ЗЗД срещу ищеца, преди подаване на заявление за издаване заповед за изпълнение срещу същата, да е искал точно изпълнение, да е искал обезщетение за неизпълнение или да е дал на ищеца подходящ срок за изпълнение с писмено предупреждение (с оглед сключеният писмен договор между страните), че след изтичането на срока ще смята договорите за развалени, което би го освободило от облигационното задължение за парична престация, поради което, не може да се приеме, че ищеца не е предоставил през срока на действие на договорите услуги на ответника на претендираната стойност, определена съобразно ценоразписа, с който последната е запозната. В тежест на ответника, ако твърди изпълнение на паричните си задължения по договора между страните е да докаже плащането, поради което не следва да се възлага на ищеца да установява отрицателният факт - неплащането от страна на ответника на задълженията по договора.

При липсата на оспорване на представените извлечения от електронната система на телекомуникационната компания, в които доставените услуги са конкретно и детайлно индивидуализирани, се налага извод, че е извършена реална доставка на посочените съобщителни услуги. Задълженията на мобилния оператор са определени в сключените с ответника потребителски договори и по същество се свеждат до това операторът за поддържа своите телекомуникационни системи в изправност и по начин, че да не се възпрепятства правото на потребителя, по негова преценка и избор да използва тези съоръжения за пренос на заявените чрез потребителското устройство телекомуникационни услуги /пренос на глас, на данни/. Това означава, че мобилният оператор извън предвидените в условията по договора изключения, е ограничен във възможността да интервенира в обема на заявления от потребителя трафик на информация. Всъщност ответника не е твърдял неправомерна намеса от страна на мобилния оператор в консумирания чрез потребителските устройства трафик на услуги. Наред с това, мобилният оператор е задължен с отчитане на трафика- консумирани от абоната входящи и изходящи услуги, служещо в основание за определяне ликвидността на дължимото за съответния отчетен период възнаграждение. В заключение, се дължат и сумите, които са отчетени за ползваните от ответницата услуги.

Предвид изложеното исковете за дължимост на сумите за мобилни услуги са основателни както следва: - 179,44 лв., дължими за период 20.09.2020-19.10.2020 г., от които: по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 7.04.2020 г. сума в размер на 134,48 лв., представляващи непогасено задължение за абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. сума в размер на 44,96 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; -82,28 лв., дължими за период 20.10.2020-19.11.2020 г., от които: по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 7.04.2020 г. сума в размер на 16,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. сума в размер на 65,29 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; -47,98 лв. дължими за период 20.11.2020-19.12.2020 г., от които: по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 7.04.2020 г. сума в размер на 16,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. сума в размер на 30,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги. Сумите се дължат ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението в съда /15.11.2022 година/ до окончателното изплащане.

По исковете с правно основание чл. 422, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл. 92 ЗЗД за вземанията за Неустойка, както следва: - 80,5 лв., дължими за период 20.12.2020-19.01.2021 г., представляващи договорна неустойка за предсрочно прекратяване на услуги по допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. в първоначален размер част от три стандартни месечни такси; -109,41 лв., неустойки за предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 7.04.2020 г., от които 42,48 лв., представляваща три месечни такси и сума в размер на 66,93 лв. за HUAWEI Telenor 4G MiFi, представляваща част от разликата между цената на устройството без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг.

В исковата молба ищецът поддържа, че претендираните и начислени неустойки са в резултат на предсрочно прекратяване на процесните договори по вина на потребителя поради изпадането му в забава, като размерът и основанията за възникване на задължението за неустойка при предсрочно прекратяване на договорите за мобилни услуги, по вина или инициатива на потребителя, са уредени от страните в изрични клаузи с идентично съдържание от съответните договори.

Относно предсрочното прекратяване на договорите съдът намира и следното: Съгласно общите постановки, касаещи института на прекратяване на едно правоотношение - чл.87, ал.1, изр. 2 ЗЗД - в случаите на неизпълнение по двустранен договор, какъвто е процесния, кредиторът следва да даде подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането му ще смята договора за развален. Следователно - в случая ищецът не установи, че правно валидно е упражнил едностранното си право да прекрати договора, по начина, по който е договорено в договора и ОУ към него, доколкото в чл.87 ал.1, изр. 2 ЗЗД постановява, че в случаите, когато договорът е сключен в писмена форма, какъвто е настоящият, то и писменото предупреждение с даден срок за изпълнение и респ. настъпване на последиците за прекратяване на договора чрез едностранно волеизявление от тази страна, следва да бъде също писмено.

В действителност по делото е представена покана за доброволно плащане, както и указания, в случай, че ако не бъде заплатена претендираната сума договорите ще бъдат прекратени, но ищецът не е ангажирал доказателства, че тази покана за доброволно плащане е връчена на ответника.

Поради това съдът приема, че договорите не са прекратени, в резултат на което не се дължат и процесните неустойки, доколкото не се установи по делото, че за мобилния оператор е възникнало материалното основание за претендиране на неустоечно задължение от потребителя, поради виновно неизпълнение от последния по посочения в исковата молба начин.

На следващо място съдът намира и че клаузите, с които са уговорени във всеки един от договорите процесните неустойки са нищожни и неравноправни.

Съгласно разпоредбата на чл. 92 от ЗЗД, неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Така функциите, които изпълнява неустойката, са обезпечителна и обезщетителна, като идеята на обезпечителната функция е да се гарантира точното изпълнение на поетите задължения.

Съгласно посочените клаузи, които имат идентично съдържание в случай на предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина или по инициатива на потребителя, последният дължи неустойка в размер на сумата от всички стандартни за абонаментния план месечни такси от прекратяването на договора до края на първоначално предвидения срок на действието му, като така определената неустойка не може да надвишава сумата от три стандартни месечни абонаментни такси за номера без вкл. ДДС. В допълнение абонатът дължи и: 1) част от стойността на ползваните отстъпки от месечните абонаментни такси, съответстваща на оставащия срок до края на договора (в случай че такива отстъпки са уговорени от страните); 2) част от стойността на отстъпките за предоставени на потребителя

устройства, съответстваща на оставащия срок до края на договора за мобилни услуги (в случай че такива устройства са били предоставени на лизинг или срещу заплащане в брой).

Съгласно параграф 13, т. 1 от ДР към ЗЗП потребител е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, като и всяко физическо лице, което е страна по договор с търговец и действа извън рамките на своята професионална дейност. В настоящия случай ответницата има качеството на потребител и с оглед това приложение намират и нормите на ЗЗП - съгласно чл. 24 ЗПК, във вр. чл. 143 - чл. 148 ЗЗП, както и чл. 146, ал. 1 ЗЗП, които прогласяват неравноправните клаузи за нищожни, поради пряко противоречие с императивните норми, защитаващи потребителя като по-слаба в икономическо отношение страна.

Автономията на волята на страните да определят свободно съдържанието на договора и в частност да уговорят неустойка е ограничена от това, че съдържанието на договора не може да противоречи на повелителни норми на закона и на добрите нрави. Съгласно мотивите към т. 3 от Тълкувателно решение № 1 от 15.06.2010 г. на ВКС по т. д. № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС условията и предпоставките за нищожност на клаузата за неустойка произтичат от нейните функции, както и от принципа за справедливост в гражданските и търговските правоотношения.

При сключване на договор за електронни съобщителни услуги операторът поема ангажимент да предостави на потребителя ползването на електронни съобщителни услуги срещу абонаментна такса, а потребителят - да заплаща таксата ежемесечно или на друг уговорен времеви интервал. Неравноправни са онези клаузи, които не отговарят на изискванията за добросъвестност и добри нрави и посредством тях се създава значително неравновесие между търговеца, който е икономически по-силната страна и потребителя - икономически по-слабата страна. От съдържанието на представените договори, както и от общите условия към тях, представляващи неразделна част от съглашенията, става ясно, че всяка от страните по облигационното правоотношение има възможност едностранно да го прекрати, когато другата не изпълнява своите задължения. Въпреки това, в договорите е предвидено единствено, че когато се стигне до прекратяването им по вина на потребителя, последният е длъжен да заплати на търговеца неустойка, съдържаща няколко компонента - оставащите абонаментни вноски до края на срока на договора, но не повече от три, както и в случаите когато е предоставено устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в този договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, потребителят дължи и разликата между цената му без абонамент, съгласно ценова листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от потребителя при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг/, каквато съответства на оставащия срок на договора. Подобна уговорка в полза на потребителя, респективно - в тежест на търговеца, липсва. В случай, че потребителят се възползва от възможността да прекрати едностранно договора поради вина на оператора, не е регламентирано дружеството да заплати неустойка. Предвид изложеното уговорените неустойки имат неравноправен характер, а също така излизат и извън обезпечителната и обезщетителна функции на неустойката. От изложеното се налага извод, че мобилният оператор, встъпвайки в договорни отношения с длъжника, се е възползвал от положението на икономически по-силна страна, която има възможност да повлияе върху правата и задълженията, които всеки един от контрагентите ще поеме. Именно поради тези обстоятелства „Теленор България“ ЕАД са предвидили в предварително изготвени бланкови договори, че неустойка се дължи само от потребителя, когато договорът е прекратен по негова вина. Уговорка, даваща право на потребителя да претендира неустойка при неизпълнение на договора от мобилния оператор, липсва. Предвид гореизложеното, съдът стига до извод, че така, както са уговорени клаузите за неустойка, същите създават значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и правата и задълженията на потребителя на мобилната услуга. Поради тези съображения разпоредбите, регламентираща неустойка в тежест на физическото лице - потребител, имат неравноправен характер.

В допълнение трябва да се има предвид, че когато е уговорена неустойка при предсрочно прекратяване на договор за услуга, в размер на всички или дори само няколко /в случая три/ неплатени абонаментни вноски, всъщност мобилният оператор по прекратения договор цели да получи имуществена облага от насрещната страна в размер, какъвто би получил, ако договорът не беше прекратен, но без да се предоставя ползването на услугата по договора. Следователно, уговорената по този начин неустойка за предсрочно прекратяване излиза извън обезпечителната и обезщетителната функции на неустойката, създава условия за неоснователно обогатяване на мобилния оператор, нарушава принципа за справедливост и също има /и на това основание/ неравноправен характер.

Относно неустойката, представляваща разликата между стандартната цена без отстъпка на устройството и преференциалната цена начинът на формулиране на клаузата в тази ѝ част не води до несъмнен извод, че същата е приложима в случаите на продажба на устройство, респ. лизинг, каквато от приложените документи е видно, че е сделката, предмет на договора за лизинг за същото устройство, за което се иска неустойката за ползване. Това е така, тъй като клаузата визира „случаите, в които е предоставено устройство за ползване на услуги съгласно посоченото в този договор, чийто срок не е изтекъл“, т.е. клаузата не визира конкретно и по категоричен начин случаите на осъществена продажба на устройство, респ. лизинг, а хипотеза на предоставяне на устройство за ползване за срока на договора. На следващо място, анализирайки горепосочената разпоредба съдът намира, че тази сума, представляваща разликата между цената на процесното устройство без абонамент и преференциалната му обща лизингова цена е втора неустойка, дължима кумулативно с първата, тъй като цели именно обезщетяване вредите от неизпълнение на задълженията по договора от страна на потребителя. От друга страна тази неустойка е договорена като двукомпонентна, включваща, както част от стойността на отстъпките от абонаментните планове, така и от пазарните цени на крайните устройства, /в т. ч. когато последните са били изцяло закупени от абоната/, съответстваща на оставащия срок на ползване по съответния абонамент. Така договорена, клаузата за неустойка предпоставя прекалено много условия по формиране на неустойката, които не позволяват в достатъчна степен да се предвиди нито при неизпълнението на кои точно задължения ще се дължи тя, нито в какъв приблизителен размер ще е. Следва да се отбележи също, че тази неустоечна клауза не съдържа трикратното ограничение като предходната хипотеза за дължимост на трикратния размер на абонаментните месечни вноски и не е ясно, при неизпълнението на кои точно договорни задължения възниква - само при неплащане на абонаментните такси или при неплащането на погасителните вноски за устройството или и в двата случая.

Погледнато през призмата на принципа за ненакърняване на добрите нрави и доколкото съдът е длъжен служебно да съблюдава за наличието на неравноправни клаузи в потребителските договори, за да се гарантира потребителската защита на по-слабата в правоотношението страна, настоящият съдебен състав счита, че с уговорената клауза категорично се накърняват добрите нрави и справедливостта по смисъла на чл. 26, ал. 1, пр. трето от ЗЗД и безспорно се явява нищожна. Предвиждайки в договорите за едно и също неизпълнение две различни и едновременно дължими санкции се надхвърля безспорно обезпечителната и обезщетителна функция на неустойката и същата се явява необосновано висока по смисъла на чл. 143, т. 5 от ЗЗП, безспорно приложима в случая. Самата клауза не е индивидуално уговорена, изхождайки от цялото съдържание на договорите /чл. 146, ал. 2 от ЗЗП/, поради което и същата е нищожна на основание чл. 146, ал. 1 от ЗЗП и не следва да се прилага.

Отделно от това посредством уговорената неустойка ищецът се стреми да извърши промяна на съществен елемент от договора, а именно - цената на устройството, респ. абонаментен план, едностранно, без съгласието на потребителя. Подобна уговорка противоречи на добрите нрави, като води до явна нееквивалентност на престациите, а не такава е целта на закона. Освен това така определеният размер на неустойката противоречи на обезщетителната ѝ функция, като не само че не обезпечава вреди, а "увеличава" без съгласието и на насрещната страна цената на предоставеното устройство.

Същата е нищожна поради противоречие с добрите нрави, тъй като е извън обичайната обезпечителна, обезщетителна и санкционна функция, в какъвто см. са разясненията в т. 4 от ТР № 1/15.06.2010 г. по т. д. № 1/2009 г. на ОСГТК на ВКС. Нарушението на принципа за добросъвестност и принципа на справедливост при нея изхожда от обстоятелството, че лизинговата вещ не е станала собственост на лизингополучателя, за да се дължи обезщетение, съизмеримо с действителната цена на устройството - предоставено е само неговото ползване (в този см. решение № 193/09.05.2016 г. по т. д. № 2659/2014 г. на ВКС, I т. о. и решение № 219/09.05.2016 г. по т. д. № 203/2015 г. на ВКС, I т. о.). По този начин отново се достига до неоснователно обогатяване на мобилния оператор. В допълнение и тук размерът на неустойката е формиран на база "стандартна" цена на устройството, а не договорената такава, което нарушава изискването неустойката да обезпечава и обезщетява вреди от неизпълнението на конкретния договор, а не произволни такива, както и това неустойката да обезпечава и санкционира неизпълнение на задължения по конкретния договор /в случая договора за лизинг/, а не неизпълнение на задължения по друго облигационно правоотношение /в случая договора за мобилни услуги/ и да се дължи независимо от изпълнението на задълженията по конкретния договор за лизинг.

Цитираното в подадената от ищеца молба Решение от 22.11.2018 г по дело №С-295/17 г на СЕС е неотносимо към настоящия случай. То се отнася до облагане на обезщетения/неустойки с ДДС. Решението не разглежда въпроси за действителността на съответната неустойка, т. е. диспозитивът му касае случаите, в които неустойката е породила правни последици.

По изложените съображения, които съдът не намира за нужно да приповтаря по всяка една от претендираните неустойки, доколкото са идентични, намира, че клаузите за неустойки във всеки един от процесните договори са неравноправни и нищожни, поради което исковете следва да бъдат отхвърлени, както следва: - сумата от 80,5 лв., дължими за период 20.12.2020-19.01.2021 г., представляваща договорна неустойка за предсрочно прекратяване на услуги по допълнително споразумение към договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. в първоначален размер част от три стандартни месечни такси; -сумата от 109,41 лв., неустойки за предсрочно прекратяване на услуги по договор за Мобилни услуги с предпочетен номер от 7.04.2020 г., от които 42,48 лв., представляваща три месечни такси и сума в размер на 66,93 лв. за HUAWEI Telenor 4G MiFi, представляваща част от разликата между цената на устройството без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг.

По отношение на разноските:

Съобразно т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013г. постановено по т.д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските направени и в заповедното производство като съобразно изхода от делото разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.

В случая в заявлението по чл. 410 от ГПК „Й. Б.“ ЕАД изрично е поискало присъждане на разноските в заповедното производство, а именно: 25, 00 лева - държавна такса и 360,00 лева - адвокатско възнаграждение, като съдът с заповедта за изпълнение е присъдил 25,00 лева държавна такса и 50,00 лева – юристконсултско възнаграждение, а не адвокатско възнаграждение, като тази заповед не е била обжалвана от заявителя. Отделно от изложеното съдът намира, че за подаване на заявление за издаване на заповед като взе предвид и решението на СЕС по дело С-438/22 е съотносимо адвокатско възнаграждение в размер на 50, 00 лв., доколкото подаването на заявление и попълването му не се характеризира с каквато и да било сложност. Ето защо, настоящият състав приема, че така направеното искане в частта, в която е уважено в издадената заповед е достатъчно основание съдът в исковото производство да се произнесе служебно за разноските в заповедното производство. В този смисъл е Определение № 26 от 18.01.2017 г. по ч.т.д. № 1549/2016 г. на I Т.О. на ВКС, където изрично е посочено, че при иск по чл. 415, във вр. чл. 422 от ГПК съдът в исковото производство е длъжен служебно да се произнесе по

разноските в заповедното производство. Съобразно уважената част от исковете ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 46,49 лв., представляваща сторени разноски за държавна такса и юристконсултско възнаграждение в заповедното производство съобразно уважената част от исковете.

За исковото производство ищецът е сторил разноски в размер на 175,00 лв. внесена държавна такса /л.10 и 16/, 480,00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение /л. 61/, както и сумата от 400,00 лева - представляваща заплатено възнаграждение за особен представител /л. 30/, за които е представил списък по чл.80 от ГПК и доказателства за извършването им. Съдът намира, че с оглед изхода от делото и съобразно уважената част от исковете ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 653,98 лв., представляващи направени по делото разноски съобразно уважената част от исковете.

С оглед изхода на спора право на разноски имат и двете страни, но с оглед на обстоятелството, че ответникът е представляван от особен представител на същия не се дължат разноски.

В хода на делото разноски са направени и от съда за допускане и назначаване на съдебно-почеркова експертиза, за която е заплатено от бюджетната сметка на съда сумата в размер на 500 лева. Съдът намира, че с оглед изхода от делото и съобразно уважената част от исковете ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд Благоевград сумата от 309,94 лв., представляващи направени от Районен съд Благоевград по делото разноски съобразно уважената част от исковете.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. с чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.318 от ТЗ, във връзка чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл. 288 и и сл. от ТЗ по исковете предявени от „Й. Б.“ ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД), ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С., район М., ж.к. М. , Бизнес парк С., сграда , представлявано от: М. С. и Д. К. К. чрез адв. Г. И. З. - САК, със служебен адрес: гр. С. 1680, бул. Б. № , ет. , офис против Л. В. К., е ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ж.к. „Е.“, бл. , вх. , ет., ап., че Л. В. К., е ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ж.к. „Е.“, бл. , вх. , ет., ап. ДЪЛЖИ на „Й. Б.“ ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД), ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С., район М., ж.к. М. , Бизнес парк С., сграда , представлявано от: М. С. и Д. К. К. чрез адв. Г. И. З. - САК, със служебен адрес: гр. С. , бул. Б. № , ет. , офис, следните суми, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 1377/16.11.2022г., постановена по ч.гр.д. № 2605/2022 г. по описа на РС Благоевград, а именно:

- сумата от 179,44 лв. /сто седемдесет и девет лева и четиридесет и четири стотинки/, дължими за период 20.09.2020 година до 19.10.2020 година, от които: по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 07.04.2020 г. сума в размер на 134,48 лв., представляващи непогасено задължение за абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. сума в размер на 44,96 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги;

-сумата от 82,28 лв. /осемдесет и два лева и двадесет и осем стотинки/, дължими за период 20.10.2020 година до 19.11.2020 година, от които: по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 07.04.2020 г. сума в размер на 16,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. сума в размер на 65,29 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги;

- сумата от 47,98 лв. /четиридесет и седем лева и деветдесет и осем стотинки/, дължими за период 20.11.2020 година до 19.12.2020 година, от които: по Договор за

мобилни услуги с предпочетен номер от 7.04.2020 г. сума в размер на 16,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги; По Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. сума в размер на 30,99 лв., представляващи абонаментна такса и такса за потребление на мобилни услуги;

-ВЕДНО със законната лихва върху сумата от 309,70 лева, считано от датата на подаване на заявлението в съда-15.11.2022 година до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от „Й. Б.“ ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД), ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С., район М., ж.к. М. , Бизнес парк С., сграда , представлявано от: М. С. и Д. К. К. чрез адв. Г. И. З. - САК, със служебен адрес: гр. С. , бул. Б. № , ет. , офис против Л. В. К., е ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ж.к. „Е.“, бл. , вх. , ет., ап., обективно и кумулативно съединени искове с правно основание чл. 422, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл. 92 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът Л. В. К., е ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ж.к. „Е.“, бл. , вх. , ет., ап. дължи на ищцовото дружество „Й. Б.“ ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД), ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С., район М., ж.к. М. , Бизнес парк С., сграда 6, представлявано от: М. С. и Д. К. К. чрез адв. Г. И. З. - САК, със служебен адрес: гр. София , бул. Б. № , ет. , офис , следните суми, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 1377/16.11.2022г., постановена по ч.гр.д. № 2605/2022 г. по описа на РС Благоевград:

- сумата от 80,50 лв. /осемдесет лева и петдесет стотинки/, дължими за период 20.12.2020 година до 19.01.2021 година, представляващи договорна неустойка за предсрочно прекратяване на услуги по Допълнително споразумение към Договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 29.10.2020 г. в първоначален размер част от три стандартни месечни такси;

-сумата от 109,41 лв. /сто и девет лева и четиридесет и една стотинки/, неустойки за предсрочно прекратяване на услуги по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер от 7.04.2020 г., от които 42,48 лв., представляваща три месечни такси и сума в размер на 66,93 лв. за HUAWEI Telenor 4G MiFi, представляваща част от разликата между цената на устройството без абонаментен план и преференциалната цена по сключения договор за лизинг;

-ВЕДНО със законната лихва върху сумите за неустойки, считано от датата на подаване на заявлението в съда -15.11.2022 година- до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК Л. В. К., е ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ж.к. „Е.“, бл. , вх. , ет., ап. ДА ЗАПЛАТИ на „Й. Б.“ ЕАД (предходно наименование Т. Б. ЕАД), ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С., район М., ж.к. М. , Бизнес парк С., сграда , представлявано от: М. С. и Д. К. К. чрез адв. Г. И. З. - САК, със служебен адрес: гр. С. , бул. Б. № ет. , офис , сумата от 46,49 лв. /четиридесет и шест лева и четиридесет и девет стотинки/, представляваща сторени разноски в заповедното производство съобразно уважена част от исковете и сумата от 653,98 лв. /шестстотин петдесет и три лева и деветдесет и осем стотинки/, представляваща разноски в исковото производство съобразно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА Л. В. К., е ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Б., ж.к. „Е.“, бл. , вх. , ет. ап. ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд Благоевград сумата в размер на 309,94 лева /триста и девет лева и деветдесет и четири стотинки/, представляваща сторени разноски в исковото производство за изготвяне на съдебно-почеркова експертиза, съобразно уважена част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Благоевград в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____